

A bevonuló Krisztus - Gondolatok Virágvasárnapra

**Sebestyén Péter atya gondolatai virágvasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.**

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-27)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-bevonulo-krisztus-gondolatok-viragvasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkiületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

1. Harmadik ének az Úr szenvedő szolgájáról (Iz 50,4-7)

A Másod-Izajás könyvében szereplő éneket a kereszténység kezdettől fogva Jézus Krisztusra vonatkoztatta. Mintha a Getszemáni-kertben haláltusáját vívó Jézus fájdalma hallatszana ki belőle. Urunk a rászakadó szenvedést megadóan fogadja az Atya kezéből. Találón fogalmaz Jelenits István piarista: „nem mintha beteges módon örömet lelné abban, hogy ütik, szakállát tépik, leköpdösik. Úgy adja át magát gyalázóinak, mint aki meg van győződve arról, hogy ami történik vele: Isten akarata. Ezért marad a köpések szennyét törölgetve, az ütések közt is az, aki volt: Isten szavának meghallgatója és közvetítője.” Hisz ő maga az Ige.

2. Kiüresítette magát (...) engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig... (Fil 2,6-11)

A Filippiekhez írt levél himnusza a keresztény teológia nyitja és magyarázata. Önmagában is felér egy hitvallással. Jézus Krisztus alázata és engedelmissége keresztény magatartásunk állandó mércéje.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-27)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

3. Jézus Krisztus szenvedése Szent Márk szerint (Mk 14,1-15,47)

Mi is énekel és szentelt barkákat lengetve, körmenettel köszöntjük Urunkat, Krisztust, akárcsak hajdanán a jeruzsálemiek. Ma mi vagyunk a Messiást egykor pálmával fogadó sereg, a bevonuló Krisztus társai, akik a pálmák vasárnapján feldíszítjük a vőlegény nászházát, hogy méltó hajlékban lakhasson.

Mielőtt belemélyednénk Jézus nagyheti szenvedésébe, amelyet a liturgia már előrevetít, érdemes figyelni a tömeg, az emberek viselkedésére is. Szinte már egyházi közhelynek számít, hogy a virágvasárnapi hozsannázók nagypénteki feszítéskor kiáltókká válnak... Vajon ez pusztán téves általánosítás? Az események egyoldalú leegyszerűsítése? Vagy ennél bonyolultabb emberi jelenségről, megmagyarázható, érthető lélektani folyamatokról van szó?

Jézus elfogadta az ünneplő tömeg dicsőítését, miközben nem akart a rajongók bálványa lenni. Nem igyekezett a sokak által elvárt délibábos politikai Messiás-képnek megfelelni. De most ünneplésként vonul be Jeruzsálembe. Osztozik az egyszerű, tiszta lelkű emberek örömeiben, amúgy is joggal vívta ki csodálatukat és tiszteletüket. Az igaz vallásosságot érzi meg gesztusaikban és ünneplésükben. Szamárcsikó hátán vonul be, mintegy beszédesen tudtul adva nekik, hogy nem az

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-27)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

erőszak az ő kenyere. Elfogadja az ünneplést, a jogos elismerést és dicsőséget, amelyet feltámadása után a benne hívők is méltán adnak meg neki.

De vajon ki tudunk-e tartani Krisztus mellett a szenvedésben? Politikusok és a közvélemény előtt nagy nimbusznak örvendő emberek mily hamar elveszítik kegyeinket és elfelejtjük őket. Talán Isten is csak addig jó, amíg segít nekünk, rajtunk? Mennyire hajszálon múlik a siker, az elismertség. Mennyire vigyáznunk kell, hogy jól szeressünk és ne legyünk ripacsok... A szenvedő Krisztus erkölcsi mércéje leginkább nagyhéten, a passió elmélkedése közben vizsgáztat le minden keresztényt. Szembesít mindnyájunkat szalmaláng-lelkesedésünkkel, törékeny hitünkkel, izgága hűségünkkel, kiállhatatlan, csapongó elkötelezettségünkkel, be nem tartott ígéreteinkkel, szégyellni való önbecsapásainkkal.

Nemcsak a tömeg befolyásolhatóságáról van szó, nem pusztán arról, hogy az ember a tömegben könnyen arctalanná, önkontrollját elveszítő állattá vadulhat, hanem sokkal inkább arról, mennyire vagyunk következetesek, mennyire teherbíró a hűségünk, kiállunk-e a végsőig a minket szerető Isten mellett?

Akkor léptünk előrébb a lelki érettség útján, amikor nemcsak a túlélésért leszünk képesek hajtani. Amikor erkölcsi döntéseinkben nem a félelem, a pénz, az érdekek, a különféle kényszerek hatalma diktál, hanem a Krisztus iránti szeretet. Péter és Júdás példája egyaránt kijózaníthat. Egyházunk minden évben mint egy

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-27)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

szent drámát, lepörgeti előttünk a misztériumot. Szent színjáték zajlik nemcsak a templomban, hanem életünkben is.

Mi magunk vagyunk a szereplők: hozsannázó tömeg, félénk tanítványok, erősködő péterek, konjunktúra-lovag júdások... Krisztus maga sodor bele szenvedésének döbbenetes titkába, hisz lelkünk szentélyébe is be akar vonulni. Az ő útja a megváltáshoz vezet. Az ő tekintete feloldoz. Feltéve ha a hajnali kakasszóra tekintetünk találkozik az övével, és könnyekre fakadunk. A bánat könnyeire.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-27)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma